

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 328/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti MAC TV, s. r. o., Brečtanová 2353/1, Bratislava, zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Lukášekom, A|K|K|L advokáti s. r. o, Miletičova 5B, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 SŽ 10/2015 z 22. februára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti MAC TV, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. mája 2017 doručené elektronické podanie spoločnosti MAC TV, s. r. o., Brečtanová 2353/1, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 SŽ 10/2015 z 22. februára 2017, ktoré neobsahovalo elektronický podpis.

2. Z podanej sťažnosti vyplýva:

«... Rada pre vysielanie a retransmisiu SR („Rada“) oznámila sťažovateľke začatie správneho konania č. 433/SKO/2015, oznámením vo veci možného porušenia povinnosti podľa § 35 ods. 3 Zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len „Zákon o vysielaní“) v súvislosti s tým, že podľa Rady na programovej službe JOJ odvysielal program Chaos, ktorý prerušil reklamou väčším počtom ako zákonom povoleným počtom prerušení v jednej polhodine vysielania.

... Dňa 25.08.2015 Rada rozhodnutím č. RP/43/2015, uložila sťažovateľke sankciu – pokutu vo výške 4.000,- EUR za porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 35 ods. 3 Zákona o vysielaní („rozhodnutie Rady“).

... Sťažovateľka podala v zákonnej lehote proti rozhodnutiu Rady odvolanie o preskúmanie jeho zákonnosti na Najvyšší súd Slovenskej republiky („najvyšší súd“).

... Dňa 22.02.2017 najvyšší súd rozsudkom, sp.zn.: 6SŽ/10/2015, odvolaniu sťažovateľky nevyhovel a rozhodnutie Rady potvrdil („rozhodnutie najvyššieho súdu“).

... Rozhodnutie najvyššieho súdu bolo sťažovateľke doručené dňa 31.05.2017.

... Sťažovateľka tvrdí, že k zásahu a porušeniu práva sťažovateľky došlo postupom najvyššieho súdu v súvislosti s rozhodnutím najvyššieho súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie Rady a zamietol odvolanie proti rozhodnutiu Rady o preskúmanie rozhodnutia Rady tým, že najvyšší súd: (i) absolútne opomenul relevantne odôvodniť odvolací dôvod nedostatočného (žiadneho) odôvodnenia rozhodnutia Rady vo vzťahu k naplneniu kritérií pre zásah do slobody prejavu; (ii) nedostatočne a arbitrárne vyhodnotil odvolací dôvod neoprávneného zásahu do slobody prejavu sťažovateľky; (iii) potvrdením rozhodnutia Rady arbitrárne uzavrel, že došlo k splneniu podmienok predpokladaných ústavou na obmedzenie slobody prejavu sťažovateľky. Rovnako sťažovateľka namieta, že vydanie rozhodnutia bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov v odôvodnení rozhodnutia najvyššieho súdu vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu nedostatočného (žiadneho) odôvodnenia rozhodnutia Rady, hoci sťažovateľka uplatnila nedostatočné (žiadne) odôvodnenie ako jeden zo žalobných dôvodov, je možné

považovať za vážny zásah do práva na spravodlivé súdne konanie, súdnu a inú právnu ochranu sťažovateľky. Rovnako sťažovateľka namieta, že obmedzenie slobody prejavu bez existencie dôvodov vychádzajúcich z limitačnej klauzuly článku 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a proporcionality (nevyhnutnosti v demokratickom štáte), je možné považovať za vážny zásah do práva na slobodu prejavu sťažovateľky.

... Sťažovateľka tiež poukázala na skutočnosť, že bez ohľadu na absenciu skúmania dôvodov pre obmedzenie slobody prejavu zo strany Rady, tieto aj tak v prejednávanej veci neboli naplnené.

... Napriek výslovnému odvolaciemu dôvodu, ktorým poukázala na absolútnu neexistenciu odôvodnenie rozhodnutia Rady vo vzťahu k naplneniu podmienok pre obmedzenie slobody prejavu (skúmanie kritérií legality, legitimacy a proporcionality), najvyšší súd sa sám dopustí rovnakého pochybenia a k odvolaciemu dôvodu sa nevyjadril vôbec. ... Tým, že najvyšší súd potvrdil rozhodnutie Rady, ktorá mala interpretovať a aplikovať § 35 ods. 3 Zákona o vysielaní v spojení s právom na slobodu prejavu podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy a čl. 10 ods. 1 Dohovoru a ústavnou limitáciou v zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy a čl. 10 ods. 2 Dohovoru, avšak tieto interpretovala a aplikovala spôsobom, ktorý nezodpovedá ústavným požiadavkám na ochranu slobody prejavu sťažovateľky v zmysle čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy a čl. 10 ods. 1 Dohovoru, porušil sťažovateľkine právo na slobodu prejavu a základné právo slobodne rozširovať informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 26 ods. 4 Ústavy a právo na slobodu prejavu podľa čl. 10 ods. 1 v spojení s čl. 10 ods. 2 Dohovoru...

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby Ústavný súd SR po predbežnom prerokovaní tejto sťažnosti prijal túto sťažnosť na ďalšie konanie a vydal nasledovný:
NÁLEZ

1. Základné práva spoločnosti MAC TV, s.r.o... podľa článku 26 ods. 1 a ods. 2 a článku 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s článkom 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 a článku 10 ods. 1 a ods. 2 v spojení s článkom 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o odvolaní pod sp. zn.: 6Sž/10/2015 zo dňa 22.02.2017, porušené boli.

2. *Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o odvolaní pod sp. zn.: 6Sž/10/2015 zo dňa 22.02.2017 sa zrušuje vo všetkých výrokoch a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.*

3. *Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť spoločnosti MAC TV, s.r.o... trovy právneho zastúpenia vo výške 100 % na účet A|K|K|L advokáti s.r.o., do pätnásť dní od právoplatnosti tohto nálezu.»*

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu

a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

7. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

8. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

9. Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerané ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

10. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

11. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

12. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka doručila ústavnému súdu 31. mája 2017 elektronické podanie, ktoré neobsahovalo elektronický podpis. Podľa § 125 ods. 2 CSP je v takomto prípade potrebné doručiť podanie v listinnej podobe v lehote do 10 dní, t. j. do 12. júna 2017, inak ústavný súd na podanie nebude prihliadať.

13. Zároveň ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka spolu s návrhom nedoručila ústavnému súdu splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom napriek tomu, že z obsahu elektronického podania vyplýva, že bolo koncipované a zasielané advokátom Mgr. Petrom Lukášekom, A|K|K|L advokáti s. r. o, Miletičova 5B, Bratislava. V závere elektronického podania je uvedené, že splnomocnenie a prílohy budú doručené poštou, avšak do dňa rozhodovania o sťažnosti ústavnému súdu neboli doručené.

14. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010).

15. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada

„vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patri právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

16. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

17. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2017